

# РЕШЕНИЕ

№ 26709

гр. София, 07.08.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в**  
публично заседание на 29.05.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Терзиев**

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3467** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).  
Образувано е по жалба на М. В. Д., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет.3, ап.29, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24-0246-000079/18.03.2024 г., издадена от мл. автоконтрольор при Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи С., Районно управление /РУ/ Б., с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. "б" от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ - прекратяване регистрацията на пътно превозно средство за срок от шест месеца до една година.  
В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на оспорената заповед, като постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, несъобразяване с целта на закона и при неспазване на предвидената форма. Посочено е, че при издаването на оспорения акт, административният орган не е определил срока на наложената ПАМ, а вместо това е цитирал предвидената в закона времева рамка – от 6 месеца до 1 година, което създава правна несигурност и води до липса на преценка за съответствие на мярката с целта на закона, в нарушение на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. На следващо място се сочи, че не е установена основната материалноправна предпоставка за налагането на ПАМ – употребата на наркотични вещества. В тази връзка е посочено, че след установените положителни резултати с „Дрегер Дръг Тест“, жалбоподателят се е подложил на токсикохимична експертиза, която е установила липса на наркотични вещества в изследваните биологични проби на жалбоподателя, което обстоятелство не е съобразено от административния орган.  
Моли съда да отмени заповедта за прилагане на ПАМ. Цитира съдебна практика.

Ответникът - младши автоконтрольор при Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи С., Районно управление Б., не се явява и не се представлява.

Административен съд София – град, III –то отделение, 60-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, че на 18.03.2024 г., след отчетен положителен резултат за наркотични вещества при проверка с техническо средство „Дрегер Дръг Тест – 5000“ ARPK-0002, на М. В. Д., ЕГН: [ЕГН], със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0246-000079/18.03.2024 г., издадена от мл. автоконтрольор при Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи С., Районно управление Б., е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. "б" от Закона за движението по пътищата - прекратяване регистрацията на пътно превозно средство за срок от шест месеца до една година за това, че управлява МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

На Д. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ от 18.03.2024 г. /л. 9/. В същия е отбелязано, че жалбоподателят е тестван с техническо средство Дрегер Дръг Тест – 5000 ARPK-0002, пробата от който е отчела положителен резултат за употреба на „Кокаин“.

От докладна записка № УРИ ДП98/24-18.03.2024 г., съставена от мл. автоконтрольор при Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи С., Районно управление Б. - Х. Х. /л.57/ се установява, че на 17.03.2024 г. за времето от 20:00 ч. до 08:00 ч. на 18.03.2024 г., същият бил назначен в наряд като АП-300, съвместно с мл. инспектор Н.. Около 01:05 часа на 18.03.2024 г. при обход на [населено място], на [улица]спрели за проверка лек автомобил „БМВ“, рег. [рег.номер на МПС] . При проверката тествали водача М. В. Д. за наличие на наркотични вещества с средство Дрегер Дръг Тест – 5000 ARPK-0002, който отчел положителен резултат за „Кокаин“. На водачът бил издаден Талон за медицинско изследване № 0171311/18.03.2024 г. /л. 58-59/ и седем броя стикери, след което същият бил съпроводен до ФСМП – [населено място], където дал кръв и урина за химичен анализ.

От Протокол за извършена химикотоксикологична експертиза № 24/ТХК-608 /л. 62- л.66/ е видно, че от извършените изследвания на предоставените проби на кръв и урина от М. В. Д. на 18.03.2024 г. не се установява присъствие на алкохол и наркотични вещества, включени в списъците – приложения към чл.3 от Наредба за реда и класифициране на растенията и веществата като наркотични във връзка с чл.3 от ЗКНВП.

Представена е заповед за компетентност на органа, издал обжалваната заповед /л. 14/.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима.

При така изложените фактически данни, като съобрази разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, при което се налагат следните изводи:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДВП, принудителните административни мерки по чл. 171, т.1, 2, 4, т. 5, б. "а" и т. 6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая заповедта е издадена от младши автоконтрольор в Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи, Районно управление Б.. Същият изпълнява своите правомощия на основание

Заповед № 517з-2035/14.04.2022 г. /л.14/, издадена от ВПД директор на ОДМВР - С. с оглед на което се явява издадена от компетентен орган в рамките на неговите правомощия.

Разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "б" ЗДвП предвижда прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Съгласно чл. 171, т. 2а ЗДвП времевият период, за който се налага прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство, е от 6 месеца до една година. Принудителната административна мярка във всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Административният орган е длъжен да обоснове защо определя съответната продължителност на срока. В конкретния случай не е конкретизиран срокът, за който се налага ПАМ. След като в закона за този вид нарушение не е определен конкретен срок за налагане на принудителната административна мярка, то органът задължително следва да определи конкретен срок и да обоснове продължителността му с необходимостта от превантивен ефект на мярката за конкретния случай и при спазване на принципите за съразмерност по чл. 6 АПК. Липсата на конкретен срок създава правна несигурност, а по същество се равнява на липса на мотиви относно целения превантивен ефект в конкретния случай, който пропуск е равносilen на липса на мотиви относно срока за налагане на принудителната административна мярка, следователно е налице нарушение във формата на акта съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

По отношение на материалната законосъобразност на обжалваната заповед, съдът счита следното: Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установени с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества и/или медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване.

В случая резултатите от техническото средство, с което е отчетено наличие на „Кокаин“, са оспорени посредством даването на биологични проби – кръв и урина, в темпоралния периметър, посочен в талона за кръвно изследване. Видно от доказателствата по делото талонът за изследване е връчен на лицето в 01:50 ч. на 18.03.2024 г./л. 59/, а съгласно отразеното в токсикохимичната експертиза, пробите са взети в 02:00 ч. /л. 62 и сл./, т.е. в посочения в талона 40-минутен срок.

Редът, по който се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, е регламентиран в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози /Наредба 1/2017 г./.

Съгласно чл. 3а от Наредбата установяването на употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато:

1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест;
2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста;
3. физическото състояние на лицето не

позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. Значението на резултатите от химико-токсикологичното лабораторно изследване е подчертано с разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1/19.07.2017 г., предвиждаща, че резултатът от кръвното изследване е определящ по отношение на констатацията за употреба на наркотични вещества.

Настоящият случай е именно такъв и приетата токсикохимична експертиза безспорно установява, че лицето не е употребило наркотични вещества. Съдът кредитира заключението, изготвено в акредитираната за това лаборатория в Центъра за експертни криминалистични изследвания към Националния институт по криминалистика при МВР, като същото не е оспорено от ответника. То опровергава записаното в докладната записка /л. 57/ предположение, че лицето е употребило наркотични вещества.

Експертизата е категорична и не съдържа никакво съмнение досежно липсата на наркотици в кръвната проба и в пробата на урина. В кръвта и урината не се откриват метадон, кокаин, опиати, метамфетамин, амфетамин, екстази, метаболити, барбитурати и бензодиазепини.

Тълкуването на нормата на чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1/2017 г. еднозначно указва, че за нуждите на доказването наличието на наркотични вещества се установява чрез резултата от изследването на кръвната проба на жалбоподателя, а в случая кръвната проба е отрицателна за наркотици.

В горния смисъл е и трайната съдебна практика: например Решение № 529 от 29.10.2024 г. на ВКС по н. д. № 757/2024 г., I н. о., НК, Решение № 10508 от 1.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 6487/2023 г., Решение № 404 от 7.11.2023 г. на ВКС по н. д. № 665/2023 г., II н. о., НК и др.

По изложените съображения ЗПАМ се явява незаконосъобразна и подлежи на отмяна.

При този изход на спора, разноси следва да бъдат присъдени на жалбоподателя. Поради липса на такава претенция от страна на същия в определения от закона за това срок, съдът не е властен да се произнесе по този въпрос.

Така мотивиран, Административен съд София – град, III –то отделение, 60-ти състав,

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. В. Д., ЕГН: [ЕГН], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0246-000079/18.03.2024 г., издадена от мл. автоконтрольор при Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - С., Районно управление Б., с която на му е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. "б" от Закона за движението по пътищата - прекратяване регистрацията на пътно превозно средство за срок от шест месеца до една година.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: